

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

2. Dec. Het leven vande tvvee Hh. susters Bibiana ende Demetria (21. Iunii.) Maeghden ende martelaersse. an. 362.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

S. BIBIANA, et S. DEMETRIA, sorores Virg. et Mart.

12 Decem.

21 Junij

Ioan. Ghabbaert exc.

HET LEVEN
 V A N D E
 T V V E E H H. S V S T E R S
 B I B I A N A
 E N D E
 D E M E T R I A
 M A E G H D E N
 ende Martelaerffen.

2. DEC.

A. 362.
 21. Ivnii.

N Aer dat ten tijde van Julianus den Apostaet
 veel Chyštenen hadden gheleden / ende hun
 bloedt ghestort vooz het Lam Godts ; soo zyn
 de selve noch gevolght Flavianus, ende Dafrola
 sijne huys- vrouwe / met hunne twee kinderen
 Bibiana ende Demetria twee ghesusters. Dese Chyste-
 nen / alsoo sy niet en begheerden het ghebodt van den
 wreeden Keyser onderdanigh te zyn ; soo hebben sy vooz
 het waerachtigh gheloobe Godts / de croone der mar-
 telie ontfanghen. Flavianus , om dies-wille dat hy de
 Martelaren Christi, Priscus, Priscilla, ende Benedicta
 hadde begraven / is vooz den Prefect Apzonianus vooz
 eenen Chysten ober-ghedraghen die hem terstont vooz
 synen rechter-stoel heeft doen komen ; ende alsoo hy
 hem niet en konde gheraden tot den dienst der afgo-
 den wederom te keeren (waer door hy seer verstoort
 wierdt) soo beval hy aen sijne dienaren / dat sy hem ter-
 stont sonder op synen grooten Ebdom te letten / als
 eenen verrader seer schandelghck in sijn vooz-hoofst met
 een byandt-teecken souden teekenen ; ende alsoo naer
 de waters van Taurina leyden. Als nu dit de beuls
 met eene onsprekelycke straffighepdt hadden volbrocht /
 soo is hy ten laetsten ter plaetsen van sijn ballinckschap
 gelepdt / al-waer hy seer devotelghck den Heere was bid-
 vende / ende den derden dagh daer na gaf hy synen geest
 inde handen Godts,

*Vt oude
 Registers.*

*Flavianus
 den vader
 van Bibiana
 en Demetria
 woort in bal-
 linckschap
 ghesonden,*

Jij Daer

De moeder
met hare
twee doch-
teren worden
berooft van
alle haer
goedt.

Maer sijne doot so is Dafrosa sijne hups-broutwe / met beyde sijne kinderen / om dat sy vooz Christenen vermaert waren / van alle haer goedt berooft gheweest: maer niet-tegenstaende / om dat sy wel wisten / wat dien Godt vermocht / daer sy de dienst-maeghden af waren; soo en vzaeghden sy niet veel daer naer / maer leefden seer bligdeligck. Ondertusschen heeft het Apzonianus goedt ghedocht te beproeben / om haer-lieden te brenghen tot de offerhande der afgoden: waerom hy haer-liedee vooz hem heeft doen roepen / ende sijne begheerte te kennen ghegeven; maer soo sy naer hem niet hoozen en wilden / noch in gheender manieren sijne begheerte vol-brenghen; heeft hy bevolen / dat men se in haer eyghen hups / sonder haer eenighe spijse ter werelt te gheven / soude sluyten; op dat sy alsoo van hongher souden vergaen: maer den Heere heeft haer bewaert / dat sy gheen schade en hebben gheleden; ende zyn seer bligde ende wel te passe ghebleven. Dit is den Prefect te kennen ghegeven: waerom hy terstont bevolen heeft eenen van t maeghschap van Dafrosa, genoemt Faustus / dat hy sijn devoirsoude doen / om haer-lieden te brenghen tot den dienst der afgoden. Faustus heeft den last aenbeert / ende is hy de heplighe maeghden ghegaen / tot de welke hy seyde: Seght my / o maeghden / wat deught ofte blydschap heeft uwen Christus u voozt-ghebrocht? my dunckt (soo ick sie) niet dan quaet; want om dat ghy hem zyt naer-volghende / soo zyt ghy-lieden van alle uwe goederen / die ghy hier op de werelbt waert besittende / berooft gheworden; en siet / nu zyt ghy-lieden ellendigh / ende arme bedelaerffen; verlaet dan uwen Godt / ende keert u tot de goden vanden Keyser: waer dooz ghy niet alleen in uwe goederen sult ghestelt worden; maer sult oock verskert zyn van u leven te behouden / ende niet als Flavianus uwen vader met pijnen ende tozimenten u leven eyndighen.

Haer kloecs-
ke ant-
woorde.

Psal. 115.

De heplighe maeghden andtwoorden / ende seydent: Het sterven, o Faustus, voor de rechtveerdigheyt en is niet soo schadelijck ende moeyelijck, als ghy wel meynt; maer is seer soet ende lieffelijck, ghelijck-men in eene van onse Psalmen leeft: Kostelijck is in des Heeren aensicht de doot van sijne Heylighen. Maer dat sy nu in deser manieren langen tijdt met hem hadden ghesproken / ende veel soodanighe saken ende redenen voozt-ghebrocht /

brocht/soo heeft sijn herte beweegt gheweest:ende sijn ooghen wierden open-ghedaen / om te sien het Goddelijck licht/dooz't welck hy sijne dolinghe kende:hy heeft terstont op sijn knien nedcr ter aerden ghevallen / ende heeft met eene wonderlijcke liefde ende vperighepdt het heyligh Sacrament des Doopsels gheeycht.

Dafrosa dit siende / heeft terstont eenen Priester ontboden/ Joannes genoemd/om Faustum te vertroosten. Den Priester ghekomen zijnde/heeft hem bevolen / dat hy seben daghen langh soude vasten: dit selve en heeft Faustus niet alleen te wercke ghestelt; maer om veel haestigher by sijnen gheestelijcken vader wederom te keeren/ende vergiffenisse van sijne sonden te verkrigē/ soo heeft hy in desen korten tijdt oock seer leberalijck de arme Christene menschen alle sijne rijckdommen uptghedept. Ende als den achtsten dagh ghekomen was/ soo heeft hy seer blijdelijck het heyligh Sacrament des Doopsels vanden Priester Joannes ontfanghen; waer dooz hy soo verandert ende wel te vreden is gheweest/ dat hy op gheen wereltsche saken meer en achtete; ende oock niet weder en is ghekeert om Apzonianus andt-woorde te draghen; maer hy heeft hem selfs ontboden / ende gheseyt: Ick dencke wel/ Faustus/dat ghy Dafrosa, u maeghschap/met hare dochteren hebt verwonnen/ ende tot de offerhande der afgodē gebrocht. Den kloecken soldaet Christi antwoorde: Ick en doe voorvaer, ick en hebbe haren sin niet kunnen veranderen, noch haer oock bekeeren tot de ijdele offerhande van uwe goden; maer sy selfs hebben my bekeert, Christen ghemaeckt,ende den waerachtighen Godt leeren kennen en eeren. Apzonianus seyde: Zoo hebt ghy u dan met hare woorden laten bedrieghen? Faustus antwoorde: Ick en hebbe my niet laten bedrieghen, want ick nu eenen soo grooten ende machtighen Godt hebbe, dat ick nu voort-aen door sijne Goddelijcke gratie ende hulpe geen sterffelijck menschens bystandt meer van doen en hebbe; t welck uwe afgoden niet en vermoghen te doen. Dert Priester seyde wederom: Alsoo ick sie / soo verliest ghy seer ongheluckighlijck uwe sinnen. Dit gheseyt heb- vende/soo heeft den H. Faustus, knielende op sijne knie/ ende ghedurighlijck volherdende inde belijdenisse van het waerachtigh gheloove Christi/in sijne teghenwooz- dighepdt sijnen gheest in de handen van sijnen Saligh-

Hi is

maker

Faustus
worde bes
keert.

Sp sterft.

maker ghegheven; waer dooz dat Apzonianus seer ghe-
stoozt zynde/ heeft bevolen/ dat-men sijn hepligh doodt
lichaem onbegraven in 't velt soude wozen: maer den
toe-komenden nacht heeft Dafrosa met noch meer an-
dere gheloovighe menschen sijn lichaem ghenomen/ en
begraven in haer eyghen hups / 't welck beneffens het
hups bande heplighe Martelaren Ioannes ende Paulus
stondt.

Dafrosa
wozdt ont-
hoost.

Op den selven nacht is aen Dafrosa in hare droom ver-
openbaert Flavianus haren man / die haer voozsepde /
dat sy seer haest sterben soude; waerom (gheloovende
dat het visioen waerachtigh was) sy haer begonst tot de
doodt ghercedt te maken. Seer kortz daer naer heeft
Apzonianus haer ontboden; ende vindende haer stant-
vastigh in 't gheloove Christi, heeft haer in ballinck-
schap ghewozen: al-waer sy ten laetsten dooz sijn bevel
om de selve oorzake is onthooft gheweest.

Demetria
sterft.

Als nu Dafrosa oberleden was/ soo heeft den Prefect
veel vperigher ende hittigher gheweest als opt van te
vozen/ om Bibiana ende Demetria, twee ghesusters ende
dochters van Dafrosa, te ober-winnen; waerom dat
hy beval/ datmen se sonder vertoeven vooz den rechter-
stoel soude brenghen. Dese twee maeghden en vertoef-
den niet langh; maer quamen seer haest vooz den Rech-
ter/ ende bleven stantvastigh in 't gheloove: sy en hie-
len oock niet op soo langhen tijdt / als sy daer stonden;
maer altydt met een hooghmoedigh herte bekenden sy/
dat sy kinderen van de H. Kercke waren / ende dienst-
maeghden Christi; in welke waerachtighe belijde-
nisse de H. Demetria hare supbere ziele aen Godt al-
machtigh gaf.

Hier dooz is den Prefect noch meer in gramschap
ontsteken/ ende gaf de H. Bibiana, die alleen te lijve ghe-
bleven was/ in handen van eene sekere vrouwe/ ghe-
noemt Rufina; om te proeven/ oft sy dooz haer toedoen
de H. Maghet soude konnen trecken tot de oude Goom-
sche Keligie oft afgoderije; met een vast voornemen /
waer't sy dat niet en konde vercrighen/ dat hy haer sonder
eenigh medelijden soude doen dooden. Als Rufina de
H. Maghet nu onder hare macht hadde/ soo heeft sy haer
devoir ghedaen / ende alle middelen ghebruyckt om
haer sinnen te veranderen; maer al te verghcefs: de H.
Maghet bleef standvastigh; waerom sy haer met
grootte

groote straffigheyt begonst aen te gaen / ende seer wreedelijck te smijten ; ende dit heeft sy soo veel daghen vervolghens ghedaen / tot dat sy sagh dat sy haer kloeck onberwinnelijck herte niet en konde verwinnen ; en sy heeft dese tjdinghe den Prefect ober-ghedraghen / die hier door seer wreedelijck met gramschap ontsteken zijnde / heeft bevolen / daer sy niet meer als achthien jaren oudt en was / dat men se met geloode geessels soude slaen ; ende met alsulcke tormenten heeft sy die crone der martelie verdient.

Haer hepligh lichaem is vier daghen langh blyven ligghen op eene sekere plaetse / die Tauro ghenoeemt wordt / onbegraven ; maer den vierden nacht is den weerdighen Priester Joannes ghekomen / die haer lichaem heeft opgenomen / en begravē op de selve plaetse / daer Dafrosa hare moeder / en Demetria hare suster begraven warē ; 't welck is beneffens het paleys van Licinius ; al-waer naer de doot van den Keeser eene heplighe vrouwe / Olympina genoemt / die maeghschap was van Flavianus, ter eeren Godts / ende van dese heplighen eenen Tempel heeft doen bouwen / daer sy oock ghedurighlijck is in ghebleven. Sy heeft oock langhen tjd aldær gheleest / vol van alle goede wercken / ende is ten tjde vanden Paus Sixivius ghestorven.

Bibiana' wordt met gheloode stoeppen doot gheslaghen.

Sy wordt begraven by hare moeder / ende suster.

